

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Petrache

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 împotriva lui Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache și Dan Petrache cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache și Dan Petrache și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 iunie 2012, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 13 martie 2012, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache și Dan Petrache cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că conform Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, precum și art. art. 58, 59, 60 a Codului cu privire la locuințe, locatarii sunt obligați să achite lunar plata pentru serviciile locativ-comunale.

Menționează că prin neachitarea bonurilor de plată pentru serviciile prestate, a fost acumulată, la 01 decembrie 2011 o datorie pentru serviciile prestate de SA „Termocom” în procedura planului în sumă de 13196,51 lei, pe perioada 01 februarie 2006-01 decembrie 2011.

Afirmă că toate încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu au dat rezultate.

Solicită încasarea de la pârâți în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 datorita în sumă de 13196,51 lei și taxa de stat.

Ulterior, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 a depus cerere cu privire la modificarea cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea în

mod solidar, de la pârâți în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 datorita pentru serviciile prestate de SA „Termocom” în sumă de 11040,78 lei și cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat.

Susține că prin hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 25 martie 2009 a fost încasată suma de 2026,04 lei pentru serviciile prestate de SA „Termocom”, astfel, suma datoriei restante la 01 ianuarie 2012 constituie 11040,78 lei.

Afirmă că conform informației prezentate de către ÎM „InfoCom”, datorita pentru serviciile comunale pentru perioada martie 2009-decembrie 2011 constituie suma de 1013,71 lei - energie termică (încălzire) și suma de 10027,07 lei - energie termică (apă caldă).

Prin hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 05 iunie 2012 a fost încasat în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, de la Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache și Dan Petrache, în mod solidar, datorita pentru serviciile comunale în sumă de 11040,78 lei, și încasat de la Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache și Dan Petrache, în mod solidar, taxa de stat în mărime de 331,22 lei în beneficiul statului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache, Dan Petrache și menținută hotărârea primei instanțe. Totodată, a fost încasat în mod solidar de la Mihail Petrache, Ludmila Petrache, Doina Petrache și Dan Petrache suma restantă pentru achitarea taxei de stat în mărime de 145 lei.

La 10 iulie 2013, Mihail Petrache a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârii primei instanțe, considerând că instanțele au aplicat formal și superficial normele legale în speță.

Afirmă că apartamentul lui este deconectat de la sistemul de încălzire centralizată din anul 1999, iar apa caldă este achitata conform indicațiilor contorului.

Indică că el nu are încheiat nici un contract de furnizare a energiei termice cu ÎMGFL-11, SA „Termocom” sau cu ÎM „Infocom”.

Menționează că lui i se invocă neonorarea unor obligațiuni extra-contractuale, care în convingerea primei instanțe și instanței de apel, rezultă dintr-un contract încheiat între alte două terțe persoane juridice, precum SA „Termocom” și ÎMGFL-11.

Susține că el abia în ședința de judecată a aflat că i se invocă neachitarea a 5 % pentru tranzitarea apartamentului ce-i aparține a coloanelor de distribuție a agentului termic și a apei calde, fără indicarea normei legale și/sau contractuale pe care el a încălcat-o.

Iar pentru clarificarea coraporturilor dintre ÎMGFL-11, SA „Termocom”, ÎM „Infocom” și consumator, el a solicitat primei instanțe să oblige ÎMGFL-11 să prezinte în instanță contractele de cooperare dintre subiecții menționați, dar solicitarea a fost lăsată fără răspuns și de instanță și de reclamant.

Consideră că instanțele au conchis eronat că furnizorul și-a onorat obligațiunea de a furniza agentul termic, iar el nu și-a onorat obligația în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Indică că ambele instanțe fac trimitere formală la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr .191 din 19 februarie 2002, considerând că această concluzie este absolut greșită și neîntemeiată, deoarece nu există nici o normă legală care ar prevedea o asemenea plată.

Menționează că impunerea achitării a 5, 10, 15 și 20% din costul energiei termice calculate pentru un m² a fost efectuată conform Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002, inclusiv în redacția din 20 septembrie 2011, considerând că Regulamentul este un act normativ aprobat de Guvern și, respectiv, este subordonat legii.

Sușține că la 18 octombrie 2011 prevederile pct. pct. 8, 8.1-8.5 din anexa nr. 7 din Regulament au constituit obiectul sesizării la Curtea Constituțională care prin decizia din 30 decembrie 2011 a sistat procesul controlului constituționalității prevederilor respective și s-a desesizat în favoarea competenței instanțelor de drept comun.

Consideră că instanțele de drept comun sunt obligate să verifice existența temeiului legal pentru normele menționate, precum și legalitatea nașterii obligației consumatorului de a achita plăți neprevăzute de lege și pentru servicii neprestate.

De asemenea, consideră că instanțele de drept comun, sunt obligate să dea o apreciere multiaspectuală, obiectivă și critică prevederilor Regulamentului nominalizat, inclusiv prin prisma legalității, oportunității, temeiniciei, echității.

Invocă că atât prima instanța, cât și instanța de apel au încălcat evident normele de drept material enunțate, au interpretat și aplicat eronat cadrul legal existent, care au condus la încălcarea esențială a intereselor și drepturilor lui și a membrilor familiei sale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Petrache nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Mihail Petrache, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Petrache ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Mihail Petrache se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan